

זה השער לד'
צדיקים יבואו בו

סדר משמרה לזמן המגפה

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן ר"ל
מיוסדת על דרך הסוד

הכינו וגם חקרנו הגאון הקדוש, המקובל האלקי, גדול מרבני שמו
מוהר"ר שמואל וויטאל זצוקלה"ה זי"ע
בן הגה"ק המקובל האלקי, הנשר הגדול, מו"ה חיים וויטאל זי"ע

מועתק לראשונה מהעתק כתיבת ידו הקדושה
מתוך סידור חמדת ישראל החדש
הנועד לצאת לאורה בקרב הימים בעז"ה

עריכה ראשונה, בלתי מוגה, יצא לאור לתועלת הציבור



ברוקלין נוא יארק יע"א
חודש אשר ישועות בו מקיפות, ה'תש"פ

תשואות חן

לידידינו היקר מו"ה ישראל זאב גוטמאן (רייף) הי"ו

עבור התמסרותו בעריכת הקונטרס והגהתו,
העתקה מכת"ב יד, עימוד הקונטרס
בטוב טעם ודעת

ועל כל פעלו בעניני סידור הספר לדפוס וכריכה
למען יצא לאור בהו"ד והד"ר הראוי

תהא משכורתו שלימה
מאת נותן התורה

ספר משמרה לזמן המגפה

מיוסדת על דרך הסוד

מהדורא ראשונה: ברקולין נ"י, תש"פ

יוצא לאור על ידי:

הוצאת אמת - אור תורה מונקאטש
מכון להו"ל ולהפיץ ספרי רבותינו הקדושים
בנשיאות כ"ק מון אדמו"ר שליט"א

Published and Copyrighted © 2020 by:

**EMES Publishing Inst.
Ohr Torah Munkacs**

1370 51 STREET SUITE 7D / Brooklyn, New York 11219-3584
tel-fax: 718 854 3302 / email: hoitzuas.emes@gmail.com

THE ENTIRE TEXT HAS BEEN NEWLY SET DESIGNED
AND EDITED, NO PART OF THIS BOOK MAY BE
REPRODUCED IN ANY FORM, INCLUDING
INFORMATION STORAGE OR RETRIEVAL, IN WHOLE
OR PART, WITHOUT THE WRITTEN PERMISSION
AND CONSENT FROM THE COPYRIGHT HOLDER

להשיג הספר

הפצה ראשית:

הוצאת אמת - אור תורה מונקאטש

בארה"ב:

הוצאת ספרים נר למאור
718 384 1324

בארץ הקודש:

הפצת ספרים תפארת בע"מ
054 840 0053

Editing • Page layout • Printing • Binding

Hod Vehodor Publications Inc.

T 917 450 3945 • F 718 854 3302

E Hod.vehodor@gmail.com

Printed in E. Israel

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

מיוסדת על דרך הסוד

הקדמ"ה

אמר הצעיר שמואל, בתחלת הכל צריך המתפלל להקדים תפלה לצרה, ואחר כך צריך לטהר עצמו מכל טומאה, ובפרט מטומאת קרי, ויטבול ממנה, ויכוין בכונות הטבילה להטהר במי מקוה, והוא: אה"ה דהיה"ן כנוצר אצלנו.

ויקבל עליו תענית מאתמול, ויכניס עמו עשרה מתענים, ואם יהיו תלמידי חכמים מה טוב ומה נעים, ויכונו לבם לאביהם שבשמים, ויעשו כולם אגודה אחת בלב אחד להתפלל בעד כל ישראל אחיהם, וגם שהם שלוחי כל ישראל, וכמו שמצינו בספר הזוהר בפרשת וירא (ק, ב) וזה לשונו: "אמר רבי פנחס, זמנא חדא הוינא אזיל בארחא, וערעית ביה באליהו זכור לטוב, אמינא ליה לימא לי מר מלה דמעלא לברייתא, אמר לי קיים גדר קב"ה ועאלו קמיה כל אילון מלאכייא דממנן לאדכרא חובי דבר נש די בעידנא דיכרון בני נשא קרבנין די מגי משה ושני ליביה ורעותא בהו דכולהו ידכרון ליה לטב ועוד בעידנא דיערע מותנא בבני אינשא קיימא אתגור וכרוזא אתעבד על כל חילא דשמיא דאי יעלון בנוהי בארעא בבתי מדרשות וימרון ברעות נפשא ולבא ענינא דקטורות בוסמין דהוה להו לישראל דיתבטל מותנא מניהו".

ועוד תמן (שם קא, א) כתיב מעשה דרבי אחא דאזיל לכפר טרשא וכו', וציוה אותם ואמר להם ואמרו ברעות נפשיכון ענינא דקטורת בסומין וכו', וכד תסיימו אמרו אילין פסוקיאי בקל תקיף תלת זמנין: 'ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה' וכו', 'ויקח אהרן' וכו', 'זיעמוד בין המתים' וכו' (במדבר יז, יא"ג), עבדו ואתבטל מותנא מנייהו".

ודע, כי ענין חולי המגפה בר מינן נלאו כל הרופאים והיודעים לידע מה טיבה, אם הוא כשאר חולאי הגוף הגופניים, או אם הוא על ידי מזיקים, והכל אמת הוא, כי תחילתה הוא על ידי מזיקים מחמת עיפוש האויר, ואחר שהכו את האדם נעשת ההכאה כמו חולי גופני.

ולכן קמתי ונתעוררתי ותכנתי הסדר הזה, ובו פסוקים מסוגלים וכוונ[ו]ת נמרצות כדי לרצץ מוחי הקליפות והמזיקים והרוחות המשוטטות בעולם והם הסיגים של המלכים דמיתו כמבואר ענינים בספר הזוהר, וגם אצלנו ועיין שם באורך. ואחר כך אנו מתפללין מצלאין על החולים בחולאי הגוף, נמצא הסדר הזה מרפה לנפש ומרפא לגוף, וחפץ ה' בידינו יצלח, כיי"ר, ויצל את ישראל מכל צרה וצוקה, ומדבר וממגפה, אמן כן יהי רצון.

קודם לכל, המתפלל יתעטף בציצית כשר, ויכוין למספרו שהוא ת"ר, כנגד גזעי נשמות של ישראל שהם שש מאות אלף, והשאר הם ענפים ולא גזעים. ויעשה אגודה אחת, ויכוין בזה גם בשני השינין של התפילין שהם שש מאות כאמור. ויכוין שעולים בגימטריא קש"ר, ואחר שנתכון לעשות קש"ר זה יכוין לעשות קשר שני בתפילין דיד, ואחר כך יתכוין לעשות קש"ר שלישי בתפילין של ראש, והרי הם שלשה קשרים כנגד אברהם יצחק יעקב, וכנגד כהנים לויים וישראלים, וכנגד נפש רוח ונשמה, ובתלתא היא חזקה.

עוד יכוין כי ציצית היא בגימטריא ת"ר, ויש בקשר של יד צורת י', ויש בקשר של ראש צורת ד', הרי הם תרי"ג מצות עם כוללם הם תרי"ד. ולכן רמז הכתוב (כמדובר טו, לט): 'וראיתם אותם וזכרתם את כל מצות ה' וכו'.

ובספרא דאגדתא דבראשית בכתיבת יד, זה לשונו: "טוב הוא לומר שלשה מזמורים אלו, ואמרו חז"ל שלשה תפלות הם, של מש"ה ושל דו"ד ושל משי"ח, במשה כתיב (תהלים מזמור ז): 'תפלה למשה איש האלהים' וכו'. בדוד כתיב (מזמור פו): 'תפלה לדוד הטה ה' אזניך' וכו', במשיח כתיב (מזמור קב): 'תפלה לעני כי יעטוף' וכו', הדא הוא דכתיב (משלי טו, ח): 'תפלת ישרים רצונו' וכו'. ונראה לע"ד, דאתייהא עם מש"ה' הנה מלכך יבא לך' וכו' (זכריה ט, ט), והוא המשיח, וכתיב ביה (שם): 'עני רוכב על חמור' וכו'. ולכן טוב הוא לומר אלו השלשה מזמורים קודם התפלה כסדר חז"ל, והם מזמור צ' והוא 'תפלה למשה' וכו', ומזמור פ"ו והוא 'תפלה לדוד הטה ה' אזניך' וכו', ומזמור ק"ב והוא 'תפלה לעני כי יעטוף' וכו'.

ועוד נראה לע"ד, לתקן סדר אחד במזמורים אלו גם בדרך הסוד, ולכן יתחיל במזמור פ"ו, ויכוין במזמור הזה הוא מדת המלכות, רמז למש"ה אלהים ראיתי עולים מן הארץ. ולהיות בבריאה דלה ועניה צועקת אל דודה ומתפללת ואומרת כסדר הזה.

תְּפִלָּה לְדוֹד הַטְּה יְהוָה אֲזַנְךָ עֲנֵנִי כִי עֲנִי וְאֲבִיּוֹן אֲנִי. שְׁמֶרְהָ נַפְשִׁי כִי חָסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֲתָה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלַיָּה. חֲנֻנֵי אֲדֹנָי כִּי אֵלַיָּה אֶקְרָא כֹּל הַיּוֹם. שְׂמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלַיָּה אֲדַנֶּי נַפְשִׁי אֲשֵׁא. כִּי אֲתָה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיָּה. הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי. בַּיּוֹם צָרְתִי אֶקְרָאָךְ כִּי תַעֲנֵנִי. אִין כְּמוֹהַ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיָךְ. כֹּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גְדוֹל אֲתָה וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֲתָה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ. הוֹרְנֵי יְהוָה בְּרַבְּךָ אֱהַלְךָ בְּאֲמַתְךָ יַחַד לְבָבִי לְיִרְאַת שְׁמֶךָ. אֲזַדְּךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי כָּכָל לְבָבִי וְאֶכְפְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם. כִּי חֶסְדְּךָ גְדוֹל עָלַי וְהַצִּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתֵּיָהּ. אֱלֹהִים יָדַיִם קָמוּ עָלַי וְעַדְת עֲרִיצִים בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שְׂמוּךָ לְנַגְדָם. וְאֲתָה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת. פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּן תִּנְהַ עִנְךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעַה לְבִן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיֵּרְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׂוּ כִּי אֲתָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי.

תפלה לדוד הטה ידו"ד אזניך ענני כי עני ואביון אני וכו', ואתה אדני" אל רחום וחנו"ם אר"ך אפי"ם ור"ב חס"ד ואמ"ת שתא תיקונין דנוקבא. פנה אלי וחנוני תנה עוזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו. כי אתה ה' עזרתני ונחמתני. ויכוין שיש במזמור הזה חמשה הוי"ו"ת, ושאר השמות הם אדני"ם, והחמשה הויות האלו הם כנגד חמשה חסדים הניתנין ביסוד, ועמו נעשים ששה, והם ששה תיקונין דילה הנוכר בפסוק 'אתה אדני אל רחום וחנון' וכו'. ויש במזמור הזה גם כן ששה פעמים אדני"ם כנגד חמשה גבורות המתפשטות ביסוד, ועם היסוד הם ששה, גם כן לצורך המלכו"ת, ונמצא שמשפטיין בה חמשה חסדים וחמשה גבורות כנודע.

והנה חמשה הויו"ת הנו' הם בגימטריא עי"ן, בסוד: הנה עין ה' אל יראיו. והכונה הוא, הנה חמש הויו"ת שהם בגימטריא עין משם ידוד נמשך אל יראיו והיא מדת המלכו"ת, בסוד (משלי לא, ל): 'אשה יראת ה' היא תתהלל'. וחמשה אדנ"י הנו' הם זולת העקרי הנו' בפסוק: 'ואתה אדנ"י אל רחום וחנון' וכו', שהם שית תיקונין דיליה כנזכר.

וגם נרמז במזמור הזה שלשה שמות אלהי"ם, כדי לרמוז בית דין של שלשה, בסוד (בראשית כט, ב): 'והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה'.

עוד ירמוז לשלשה אלהי"ם, והם בינה הנקראת אלהי"ם חיים, אלהים שני ירמוז לגבור"ה, אלהים שלישי ירמוז להו"ד יוצרנו, כנודע מספר הזוהר (*).

גם ירמוז בזה המזמור בשני פעמים אלה"י העולה בגימטריא מ"ו, והוא מילוי של ע"ב, והשני הוא שם מ"ה עם הכולל, והוא מ"ו.

עוד אם יצרף יחד שני פעמים מ"ו הם צ"ב, כמנין ידו"ד אדנ"י עם הכולל. נמצינו למדין שהמזמור הזה כולו מדבר בתיקון המלכו"ת מהיותה נקודה להעשות פרצוף, בסוד (בראשית ב, כב): 'ויבן ה' אלהים את הצלע' וכו', וע"ש.

ואחר כך יאמר מזמור יז, וכונתו הוא גם כן מדת המלכות אחר שנעשת פרצוף, ואז נקראת צדק, ומזדוגת עם מדת היסוד"ד.

ויאמר:

תַּפְלֵה לְדוֹד שְׁמֵעָה יְהוָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תַּפְלֵתִי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה. מִקְּפִיָּה מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֵיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל. בְּחִנֵּת לְבִי פְקֻדֹת לִילָה צָרְפֹתֵנִי בֵּל תִּמְצָא זְמַתִּי בֵּל יַעֲבֹר פִּי. לַפְעֻלוֹת אָדָם בְּדַבֵּר שִׁפְתֵיךָ אֲנִי שֹׁמְרֵתִי אֲרָחוֹת פְּרִיץ. תִּמְדָּה אֲשָׁרִי בְּמַעֲגֻלוֹתֶיךָ בֵּל נִמְאֻטוּ פְעָמַי. אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אֲזִנָּה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי. הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמָמִים בִּימִינֶךָ. שֹׁמְרֵנִי פְּאִישׁוֹן בַּת עֵזֶן בְּצַל פְּנֵיךָ תַּסְתִּירֵנִי. מִפְּנֵי רְשָׁעִים זֶה שְׂדוּנִי אֵיבִי בְּנִפְשׁוֹ יִקְפוּ עָלַי. חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִימוֹ דָּבְרוּ בְּנֵאוֹתַי. אֲשָׁרִינוּ עִתָּה סָבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשְׁתּוּ לְנִטּוֹת בְּאָרְצֵי. הִמְיִנוּ בְּאֲרִיֵה יִכְסוּף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים. קוֹמָה יְהוָה קְדָמָה פְּנֵיו הַכְרִיעֵהוּ פְּלִטָּה נַפְשׁוֹ מִרְשָׁע חֲרָבָה. מִמַּתִּים יָדָה יְהוָה מִמַּתִּים מִחֲלָד חֲלָקִים בְּחַיִּים וַצְּפוּנָה תִּמְלֵא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָּנִים וְהִנְחִיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם. אֲנִי בְצִדְקָה אֲחַזֶּה פְּנֵיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְיִץ תְּמוֹנֶתֶךָ.

ואחר כך יאמר מזמור פ"ה, וכונתו הארוכה נתבארה למעלה בסדר משמרת השמים וע"ש, וגם יכוין בו אל זיוג ת"ת עם מלכות.

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח מִזְמוֹר. רְצִינָה יְהוָה אֲרַצָּה שְׁבֵט שְׁבִית יַעֲקֹב. נִשְׂאֵת עוֹן עַמָּה פְּסִית כָּל חַטָּאתָם סֵלָה. אֲסַפֶּת כָּל עֲבֻרְתֶּךָ הַשִּׁבוֹת מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַפֵּר פְּעֻסֶךָ עִמָּנוּ. חֲלַעְלוּם תֵּאֲנַף בְּנוֹ תִמְשֹׁף אַפֶּיךָ לְדֹר וָדֹר. הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲנוּן וְעַמָּה יִשְׁמַחוּ בָּךְ. הֲרָאֵנוּ יְהוָה חֲסָדָה וְיִשְׁעָה תִתֵּן לָנוּ. אֲשַׁמְעָה מִה יִדְבֵר הָאֵל יְהוָה כִּי יִדְבֵר שְׁלוֹם אֵל עִמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו וְאֵל יִשׁוּבוֹ לְכַסְלָה. אֵךְ קָרוֹב לִירָאִיו יִשְׁעוּ לְשִׁכְן כְּבוֹד בְּאֲרָצֵנוּ. חֲסֵד וְאֵמֶת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. אֵמֶת מֵאֲרִץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמִים נִשְׁקָה. גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאֲרָצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָה. צְדָק לְפָנָיו יְחַלֵּף וְיִשֵּׁם לְדָרְךָ פְּעָמָיו.

ויאמר: 'למנצח לבני קרח מזמור' וכו' (מזמור מז)

לְמַנְצַח לְבְנֵי קֶרַח מִזְמוֹר. כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כַף הַרְיָעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה. כִּי יְהוָה עֲלִיזוֹן נִזְרָא מְלֶכֶה גָדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ. יִדְבַר עַמִּים תַּחְתִּינוּ וְלְאֲמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ. יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהַב סֵלָה. עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּהָ יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר. זְמְרוּ אֱלֹהִים זְמְרוּ זְמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זְמְרוּ. כִּי מְלֶכֶה כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זְמְרוּ מִשְׁכִּיל. מְלֶכֶה אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יֵשֵׁב עַל כְּסֵא קִדְשׁוֹ. נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסַפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָתָם כִּי לְאֱלֹהִים מִגְּנֵי אָרֶץ מָאֵד נַעֲלָה.

ואחר כך יאמר מזמור צ', וגם כן יכוין בו אל זיוג יותר עליון בסוד הדע"ת שהוא מרע"ה עם אימא עלאה, בסוד מה שאיתא בספר הזוהר (*) משה זכה לבינה, והוא זיוג לא"ה פרצוף אימ"א עלאה.

ויאמר:

תִּפְלָה לְמִשְׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מַעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ וָדָר. בְּטָרִם הָרִים יָלְדוּ וַתַּחֲזִיל אָרֶץ וַתַּחַבֵּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דָּכָא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם. כִּי אֵלֶּךָ שְׁנַיִם בְּעֵינַיִךָ בַּיּוֹם אֲתִמּוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאֲשַׁמְרָה בְּלִילָהּ. וְרַמְתָּם שְׁנָה יִהְיֶה בְּבִקְרָה כְּחִצֵּיר יִחַלֶּה. בְּבִקְרָה יִצְיִן וַחֲלָף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ. כִּי כְלֵינוּ בְּאִפְסָה וּבַחֲמַתָּה נִבְהַלְנוּ. שֵׁת עֲוֹנֵתֵינוּ לְנִגְדָה עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיָהּ. כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתָּה פְלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֵּה. יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שְׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שְׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גֹז חֵישׁ וְנַעֲפָה. מִי יוֹדַע עֵז אִפְסָה וּכְיִרְאֵתָה עֲבָרְתָה. לְמַנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַיּוֹדַע וְנִבְיֵא לְבַב כְּחֵמָה. שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתַי וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ. שְׁפַעֲנוּ בְּבִקְרָה חֲסֵדָה וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ. שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאיוֹנוּ רַעֲהוּ. יִרְאֵה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּה וַחֲדָרָה עַל בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.

ואחר כך יאמר מזמור ק"ב כמ"ש למעלה, שהוא כנגד המשיח, וע"ש.

ויאמר:

תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֶף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָךְ שִׁיחוֹ. יְהוָה שְׁמַעָה תַּפְלִיתִי וְשׁוּעָתִי אֵלֶיךָ תְּבוֹא. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי בַּיּוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזוּנֶךָ בַּיּוֹם אֲקַרָא מִחֵר עֲנֵנִי. כִּי כָלוּ בְעֵשׂוֹן יְמֵי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ. הוֹפֵחַ כְּעֵשֶׁב וַיִּבֶשׁ לִפְנֵי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמֶי. מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דְבַקָּה עֲצָמֵי לְבָשָׁרִי. דְּמִיתִי לְקָאֵת מִדְּבַר הָיִיתִי כְּכּוֹס חֲרָבוֹת. שָׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג. כָּל הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי כִּי נִשְׁבָּעוּ. כִּי אִפְסָה פְלִחָם אֲכַלְתִּי וְשָׁקַנִּי בְּכִי מִסְכַּתִּי. מִפְּנֵי זַעֲמָה וְקַצְפָּה כִּי נִשְׁאַתְנִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי. יְמֵי כְּצֹל נָטוּי וְאֲנִי כְּעֵשֶׁב אִיבֶשׁ. וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב וְזִכְרָךָ לְדֹר וָדָר. אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד. כִּי רָצוּ עֲבֹדֶיךָ אֶת אֲבִנְיָה וְאֶת עֲפָרָה יִהְיֶנוּ. וַיִּירָאוּ גּוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדָהּ. כִּי בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכַבּוֹדוֹ. פָּנָה אֵל תַּפְלַת הָעָרָעַר וְלֹא בָזָה אֶת תַּפְלָתָם. תִּתְקַבַּל זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה לָהּ. כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשְׁמַיִם אֵל אָרֶץ הַבֵּיט. לְשִׁמְעַ אֲנַקְתָּ אֲסִיר לְפִתַּח בְּנֵי תְמוֹתָהּ. לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וַתַּהַלְתּוּ בִירוּשָׁלַם. בְּהַקְבִּץ עַמִּים יַחְדָּו וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה. עֲנָה בְּדַרְךָ בְּחַי קַצֵּר יָמֵי. אָמַר אֵלֵי אֵל תַּעֲלֵנִי כְּחִצֵּי יָמֵי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ. לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדַּת וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שְׁמִיִם. הִמָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֵד וְכָלֶם כְּפָגַד יִבְלוּ כְּלָבוּשׁ תַּחֲלִיפִם וַיַּחֲלָפוּ. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ. בְּנֵי עֲבֹדֶיךָ יִשְׁכּוּנוּ וְזָרְעֵם לְפָנֶיךָ יִכּוּן.

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

ויבזין כי יש במזמור הזה שמנה הוי"ת, ושם י"ה אחד הרומז לאב"א ואימ"א ורי הם עשר ספירות שלמות המוריקות שפע למלך המשיח שבב"א.

ואחר כך יתעטף בציצית, וילבש תפילין, ויאמר קדי"ש להתחיל כדי להעלות התפלות בסוד הקדיש הנקרא מכון הר ציון, המחבר כל העולמות ומקשר אותם יחד עולם בעולם.

ויאמר בלב נשבר ונדכה:

ענה עני שפל כל השפלים, ושא חטאו מקבל התפלות. והארף נא ברחמיך שנותיו, וצוה פל שאלותיו למלאות. ותחשב פל תפלותיו קטרת, לפניהם בקרבנות ועולות. והאל המקבל פל התפלות, שמע קולי אשר ישמע בקולות.

ויאמר בכביה ובתחנה:

אתאנו לחלות פניה, כי חסד ואמת יקדמו פניה. נא אל תבישנו, נא אל תשיבנו ריקם מלפניה, סלח לנו. ושלח לנו רחמים ממעונה. אתאנו לבקש ממה פפרה, אים ונורא, אים ונורא. משגב לעתות בצרה. תחינו, תחנונו, בשמה נקרא, סלח לנו. ושלח לנו רחמים ממעונה וכו'.

חיים שאלנו ממה. כי מקור חיים עמה. צדקה וחסד עשה עמנו למען שמה. אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, חסר ממנו ומביתנו ומבתי כל עמה בית ישראל בכל מקום שהם, דבר וחרב ורעב ושבי ובה ומשחית ומגפה ומחבל ואף וקצף וחימה ושטן ונצר הרע וחולאים רעים ומקרים רעים. וצר, מעמה.

רחמים בקשנו ממה. כי רבים רחמים עמה. צדקה עשה עמנו למען שמה. אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, חסר ממנו ומביתנו. ומבתי כל עמה בית ישראל בכל מקום שהם: דבר וחרב ורעב ושבי ובה ומגפה ומשחית ומחבל ואף וקצף וחימה וכו' נ"ל.

ואחר כך יאמר שליחה ידוד אלה"י הצבאות יושב הכרובים וכו'

יהוה אלהי הצבאות יושב הכרובים. בטיח לעמה שובו בנים שובכים. גשו נא אלי בדברים ערכים. דרשוני וחיו ימים רבים. הלא דבריה לעולם נצבים. ובם אנהנו נשענים ונקרבים. זכרנו לחיים טובים. חננו בחסדיה הרבים. טוב אתה לרעים ולטובים. מינה פשוטה לקבל שבים. כי לא תחפץ במיתת חלבים. לכן אנהנו משכימים ומעריבים. מלה מהלל במחנות כרובים. נקנו מחטא ומפל חייבים. סלח לנו כי פשעינו מרבים. עננו למען צורים החצובים. פתחי תשובה פל יהיו משלבים. צעקותינו לפניה יהיו נקרבים. קרבנו אליך חוצב לחבים. רצנו בעולות פרים וכשבים. שבנו אליך נערים ושבים. תמוכים בטוחים על רחמיך הרבים. רחם תרחם עלינו צור שוכן מרומים. אל מלה יושב על פסא רחמים.

שבט יהודה ברחק ובצער, הישאג ארניה ביצר. מקוים ישועתך אבות ובנים, העניים והאביונים. עמד בפרץ פל נהיה לשחק, למה יהוה תעמד ברחוק. יונתך עד שערי מות הגיעה, יושב הכרובים הופיעה. הבה לנו עזרת מצר, היד יהוה תקצר. חודש מינו בגלות ישן, עורה למה תישן. זכר בניה בארץ לא להם, וזר לא יקרב אליהם. קץ הנחתם גלה לגלמודה, ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה. שועתנו תעלה לשמי מרומים, אל מלה יושב על פסא רחמים.

ואחר כך:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. וירד יהוה בענו ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם יהוה. ושם נאמר.

ויאמר:

קבל ברחמים שועת עמך, אל תשיבם ריקם מלפניך, וזכור להם ברית נאמנית, אבות שלשה פי בה בטחו, ובקוראך ויעבור נחמו, בעב פשעיה וגם נסלחו.

ויעבור ידוד על פניו, ויכוין ע"ב רי"ו י"ג מכילן דרחמי

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה (א) אל (ב) רחום (ג) וחנון (ד) ארץ (ה) אפים (ו) ורב חסד (ז) ואמת. (ח) נצר חסד (ט) לאלפים (י) נשא עון (יא) ופשע (יב) וחסאה (יג) ונקח.

חסד א'

ואחר כך יאמר פסוק (תהלים נט, יז):

ואני אשיר עזה וארנן לבקר חסדה כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי.
לי צר ביום ומנוס לי משגב היית כי חסדה לבקר וארנן עזה אשיר ואני.

ויאמר זה הפסוק ישר והפוך שלשה פעמים כך, כי יש בו סוד גדול.

ואחר כך יאמר אלו הפסוקים:

יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות (תהלים קל, ז). וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בניו (שם קג, יז). אגילה ואשמחה בחסדה אשר ראית את עניי ודעת בצרות נפשי (שם לא, ח). יהוה בקר תשמע קולי בקר אערה לה ואצפה (שם ה, ד). חסדי יהוה פי לא תמנו פי לא כלו רחמי (איכה ג, כב).

ואחר כך יאמר מזמור סז, והוא במדת החסד, 'למנצח בנגינות מזמור שיר' וכו' עד 'אפסי ארץ'.

למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחנוני ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרפה בכל גוים ישועתך. יודוה עמים אלהים יודוה עמים כלם. ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה. יודוה עמים אלהים יודוה עמים כלם. ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ.

ויכוין במזמור הזה שיש בו שבעה פסוקים כנגד שבעה קני המנורה. וכנגדם למעלה הם חג"ת נהי"ם. וגם יש בו תשעה וארבעים תיבות כנגד מ"ט שערי בינה, המריקים שפע לשבעה קני המנורה הנו', והם שבעה פעמים שבעה. וגם אם תמנה כל האותיות של השבעה הפסוקים האלו הם בגימטריא ע"ב. וגם אם תמנה כל האותיות של שבעה הפסוקים הנו' הם ע"ב רי"ו.

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

עוד בפרטות ר"ת (כנגד) שלשה פסוקים הראשונים הם אל"י, וסופי תיבות השלשה פסוקים הראשונים הם חכ"ם כמנין אדנ"י, ושניהם יחד הם בגימטריא ק"ו, והם ק"ו החיים. והפסוק האמצעי הנה ר"ת וס"ת שלו הם י"ה.

עוד ר"ת שלשה פסוקים האחרונים הוא יא"י, כמנין אהי"ה, וסופי תיבות שלהם הם מו"צ, והוא אהי"ה דידו"ן, סך כל השמות אשר במזמור הזה הם ע"ב רי"ו אל"י אדנ"י ק"ו י"ה קו"ל אהי"ה אהי"ה, והם תשעה שמות. ואם תחבר יחד הארבע העיקרים, והם אל"י י"ה אהי"ה אדנ"י, הם בגימטריא קמ"ב, כמנין ס"ת של האבות, שהם מק"ב - מ"ם דאברהם, קוף מיצחק, בית מיעקב (אמ"ה).

ואחר כך יאמר פזמון: י"ה איום זכור היום ברית שבעת תמימך וכו'.

יְהִי אִיוֹם, זְכוֹר הַיּוֹם, בְּרִית שְׁבַעַת תְּמִימֶיךָ. בְּרִית אֲזָרָה, אֲשֶׁר אָרַח, בְּחֻקֹּת דֵּת נְאוּמֶיךָ. אֵב רַחֲמֶיךָ, קָרֵב זְמַן, פְּדוּתֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְזָכְרֵנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶיךָ. מְחוֹלֵל כָּל, וְכָל יָכֹל, הִיָּה נִדְרָשׁ לְדוֹרֶשֶׁיךָ. וְהַמְצָא, וְהַתְרַצָּה, לְעַם דּוֹפְקֵי דְלִתֶיךָ. בְּהַזְבִּירָם, זְכוֹת אַבְרָהָם, וְצַדִּיקַת כָּל חַסִּידֶיךָ. שְׁעָה נִיבָם, בְּהַתְקַרְבָּם, בְּלִילָבָם לְשַׁחֲרָה. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶיךָ.

רַחֲמָנָא אַרִים יְמִינֶךָ וְאַצְמַח פְּרַקְנֶךָ, בְּדִיל וְיַעֲבֹר. רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגְּלוּן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, בְּדִיל וְיַעֲבֹר.

ואחר כך:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, ב' פעמים. יְהוָה מְלֶךְ, יְהוָה מְלֶךְ, יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְהוָה מְלֶךְ, יְהוָה מְלֶךְ, יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד, ב' פעמים. עֲנֵנִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנִי וכו'. עֲנֵנִי הַעֲוֹנָה בְּעַת רִצּוֹן עֲנֵנִי. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם אֲזָרָח תְּמִימֶיךָ, וְחוֹסֵה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶיךָ. דַּעֲנֵי לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, עֲנֵנִי.

ויאמר:

שׁוֹבָה שְׁבוֹת עֲמֶיךָ, בְּכָל לֵב שָׁבִים. וּמַחֲה פְשָׁעִם כְּמוֹ עֵזָב וְעָבִים, אֲנָא רָאָה עֲנִים וְחוֹן נְכַאִים, אִם יִגְעוּ לְאַרְצֵי לְעַפְרָ שְׁחוּ. וּבְקוֹרְאֶיךָ וְיַעֲבֹר נַחֲמוּ, כְּעָב פְּשָׁעֶיךָ וְגַם נִסְלְחוּ.

ואומר:

וְיַעֲבֹר יְהוָה עַל פְּגִיז וְיִקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אָרַךְ (ה) אֲפִים (ו) וְרַב חֶסֶד (ז) וְאֶמֶת. (ח) נִצֵּר חֶסֶד (ט) לְאֵלֶפִים (י) נִשְׂא עוֹן (יא) וּפְשָׁע (יב) וְחַטָּאָה (יג) וְנִקְוָה.

גבורה ב'

ואומר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵל יְהוָה בַּעֲרֹתָהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי (תהלים קכ, א). בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי בְּאֲזִנָּיו (שמואל ב כב, ז). מִן הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עָנְנִי בְּמִרְחָב יְהוָה (תהלים קיח, ה). וַיַּזְעִקוּ אֵל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁמַע (שם קו, יג). וַיִּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם (שם קו, מד). בַּצַּרָה קָרָאתָ וְאֶחֱלָצְךָ אֶעֱנֶה בְּסֹתֵר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה (שם פא, ח). בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאָךְ כִּי תַעֲנֵנִי (שם פו, ז). יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בַצַּרָה אֶחֱלָצְהוּ וְאֶכְפְּדֶהוּ. אַרְךָ יָמִים אֲשִׁיבֶינָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי (שם צא, טו-טז). אֲנִי אֵל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהוָה יוֹשִׁיעֵנִי (שם נה, יז). אֱלֹהִים הִשִּׁיבֵנו וְהָאָרֶץ פָּנְיָהּ וְנִשְׁעָה (שם פד, ד). הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתִי. הַקְּשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲיִמָּה (שם נה, ב'ג). שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְּשִׁיבָה תְּפִלָּתִי (שם סא, ב). חֲנֻנֵי אֱלֹהִים חֲנֻנֵי כִּי בַּהּ חֲסִידָה נִפְשִׁי וּבְצִל פְּנֵיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַחוּת. אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֵאל גִּמְר עֲלִי (שם נו, ב'ג). בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אֵירָא מִה יַעֲשֶׂה אֲדָם לִי (שם נו, יב). כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת הַלֵּא רִגְלִי מִדָּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר חַיִּים (שם שם, יז). אֱלֹהִים לֵנו מְחַסֶּה וְעַז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד (שם מו, ב). אֱלֹהִים בְּקָרְבָה בַּל תִּמְוַט יַעֲזֹרָה אֱלֹהִים לִפְנוֹת בְּקֶר (שם שם, ו). הֲרַפּוּ וּדְעוּ כִּי אֲנֹכִי אֱלֹהִים אַרוֹם בְּגוֹים אַרוֹם בְּאַרְצֵי (שם שם יא). אֱלֹהִים בְּאֲזִנָּיו שִׁמְעֵנו אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לֵנו פֶּעַל פְּעֻלָּת בִּימֵיהֶם בִּימֵי קִדְם (שם מד, ב). אַתָּה הוּא מְלֹכֵי אֱלֹהִים צְנוּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב (שם שם, ח). בְּאֱלֹהִים הִלְלֵנו כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִוְדָה סֵלָה (שם מד, ט). אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ צִמְאָה לָךְ נַפְשִׁי כִּמְהָ לָךְ בְּשָׂרִי בְּאַרְצֵי צִיָּה וְעַרְףְּ בְּלֵי מַיִם (שם סג, ב).

ואחר כך יאמר מזמור ד' למנצח מזמור לדוד יענן ידו"ד ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב וכו' עד יעננו ביום קראנו. ויכוין במזמור הזה שיש בו עשרה פסוקים כנגד עשר ספירות בלי מה. גם ר"ת יענן ידוד ביום צרה הם יב"ק, והם ידו"ד אהי"ה אדנ"י. ואחר כך ר"ת ואנחנו ק'מנו ונתעודד גם כן הוא יב"ק שני. ואחר כך ר"ת יעננו ביום קראנו הוא יב"ק שלישי, והם אלהים אדנ"י, ושלשה פעמים יב"ק הם בגימטריא של"ו. גם בכללות המזמור יש שבעי"ן תיבין ותוסיף אותם על של"ו ויהיו בגימטריא ת"ו חיים.

לְמַנְצַח מְזֻמֹר לְדָוִד. יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדָךְ. יִזְכָּר כָּל מַנְחֵתְךָ וְעוֹלֹתְךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה. יִתֵּן לָךְ כְּלָבְבְךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא. נִרְנְנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחִי יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יִמִּינוּ. אֵלֶּה בְּרִכָּב וְאֵלֶּה בְּסוּסִים וְאֵנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְבִּיר. הִמְהָ כָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאֵנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאֵנוּ.

ואחר כך יאמר:

בְּרִית נִפְקֵד, אֲשֶׁר נִעֲקַד, לְהַעֲלוֹת לִפְנֵיךָ. בְּשֵׁה נֶאֱסַר, וְגַם נִמְסַר, עֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. רַצְחָ גִּזְעוּ, וְחַזוּן זָרְעוּ, בַּעַת בּוֹאֵם לִפְנֵיךָ. וְאֵם חוֹבֶם, עָנָה בָם, עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ. זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶה. זְכוּת יִצְחָק, בְּשִׂחָק, חֲתוּם בְּמִדַּת הַגְּבוּרָה. תִּזְכָּר אֵלֵי, צוּר גּוֹאֲלֵי, לַעַם שׁוֹאֵל מִמֶּךָ עֲזָרָה. עֲקֵדְתוּ, וְצִדְקָתוּ, מִשׁוֹף לַעַם בְּשִׁמְךָ נִקְרָא. מִנְחֵלְתְךָ, וּפְסָגְלָתְךָ, לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ. זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶה.

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

רַחֲמָנָא אֲדַפֵּר לָן קְנִימִית דִּי צַחֲקָא עֲקִירָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר. רַחֲמָנָא גְלִי גְבוּרְתָּךְ עָלָן, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר. רַחֲמָנָא
 דִּינָן אַפְסֵי לְנִהוּרָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר. רַחֲמָנָא לָא תַתְּפַרַע פְּעוּבְדָא בִישִׁין מִנָּן, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר.
 רַחֲמָנָא כְּבִשׁ חֲמִתָּא וְרִגְזָא מִנָּן, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר. רַחֲמָנָא לָא תַעֲבֵד גְּמִירָא לְנָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר. רַחֲמָנָא
 מַחֹל וּשְׂבוּק לְחוּבִין וְלַעֲוִיִּין, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר. רַחֲמָנָא תוּב מְרַגְזָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר. רַחֲמָנָא וְלֵא נַהְדָּר רִיקָם
 מִן קַמָּךְ, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. יְהוָה מְלֶכֶךְ, יְהוָה מְלֶכֶךְ, יְהוָה יְמִלְכֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְהוָה מְלֶכֶךְ,
 יְהוָה מְלֶכֶךְ, יְהוָה יְמִלְכֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד, ב' פעמים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, ב' פעמים.
 עֲנֵנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הַעֲוֵנָה בַּעַת צָרָה עֲנֵנוּ. יְהוָה עֲשֵׂה לָמַעַן יִצְחָק עַבְדֶּךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל
 עַמָּךְ. דְּעַנֵי לִי צַחֲקָא עַל גְּבִי מַדְבְּחָא, עֲנִינָן.

ויאמר:

בָּאִים לְפָנֶיךָ בְּדָל עַל דְּלֵת, וּפְתַח דְּלֵתֶיךָ אַל תְּהִי נִנְעָלֵת, עֲזְרָה בְּצָרוֹת מִמֶּךָ שׁוֹאֵלֵת, מִשְׁתַּחֲוִים
 אִפְסִים וְכַף שֹׁטְחוֹ, וּבִקְרָאךָ וַיַּעֲבֹר נִמְחוּ כְּעַב פִּשְׁעֶיךָ וְנָם סְלַחְתִּי.

ואומר:

וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רְחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אֶרְוָה (ה) אִפְסִים (ו) וְרַב חֶסֶד
 (ז) וְאַמֶּת. (ח) נִצַּר חֶסֶד (ט) לְאֱלֹפִים (י) נִשְׂא עֵוִן (יא) וּפִשְׁעֵי (יב) וְחַטָּאָה (יג) וְנִקְרָה.



תפארת ג'

ואומר:

מי אל כמודה נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפוא כי חפץ חסד הוא (מיכה ז, יח). ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונתתי את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם (שמות לג, ט). ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיה וחסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משפלה ועקרה בארצה את מספר ימיה אמלא (שם כג, כה"כ). ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך ותישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך (שם טו, כו). רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה כי תהלתנו אמתה.

ואחר כך יאמר מזמור צ"א: 'ושב בستر עליון' וכו'. ויכוין כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך ס"ת יוה"ך כל"ך, ועם הכולל הם בגימטריא יב"ק, והם בסוד אל"ף, עד זאראהו ובישועתי'.

ישב בסתר עליון, בצל שדי יתלונן. אמר ליהוה מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו. כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות. באברתו יסד לך ותחת פניו תחסה, צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה, מחץ יעור יומם. מדבר באפל יחלה, מקטב ישוד צהרים. יפל מצדה אלה ורובה מימינה, אלה לא יגש. רק בעיניך תביט, ושלמת רשעים תראה. כי אתה יהוה מחסי, עליון שמת מעונה. לא תאנה אלה רעה, ונגע לא יקרב באחלה. כי מלאכיו יצוה לך, לשמרה בכל דרכיך. על פנים ישאונה, פן תגף באבן רגלה. על שחל ופתן תדרוך, תרמס פכיר ותנין. כי בי חשק ופאלטהו, אשגבהו כי ידע שמי. קראני ואענהו עמו אנכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו. ארף ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי.

ואחר כך יאמר פסוק (בראשית מט, יח):

לישועתך קויתי יהוה, לישועתך קויתי יהוה, לישועתך קויתי יהוה, לישועתך קויתי יהוה, לישועתך קויתי יהוה, לישועתך קויתי יהוה, שלשה פעמים [ישר והפוך].

ויאמר פסוק (תהלים לב, ז):

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה, סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה, סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה, סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה, ג' פעמים [ישר והפוך].

ואחר כך יאמר (שם קד, ד):

זכרני יהוה ברצון עמה.

זכור אחוי, וגם (טרופ) [שבויז], חתום במדת תפארת, מדת אמת, באמת, ירשה לו וכוותרת. תפארתו בתומו, תמיד בו נקשרת. ודמותו וצורתו חקוקה בעטרות. הוא איש תם, בשמה נחתם, שמתי על כס רחמיה. זכרנו יהוה ברצון עמה.

[**רחמנא** אדבר לן קימיה דיעקב שלימא, בדיל ויעבר. רחמנא פתיבין בספרא דרחמי, בדיל ויעבר. רחמנא פתח שמנא לצלותין, בדיל ויעבר. רחמנא צלותנא קבל ברענא, בדיל ויעבר. רחמנא רחם על נשמתין, בדיל ויעבר. רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמה, בדיל ויעבר].

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים, ב' פעמים. יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה ימלך לעולם ועד, ב' פעמים.

[**עננו** אביר יעקב, עננו. עננו העונה בעת רחמים, עננו. יהוה עשה למען יעקב נענה בסלם ממרומיה, וחוסה על ישראל עמה. דעני ליעקב בבית אל, ענינו].

וקודם הוידוי להרב כמה"ר אברהם מונסון זלה"ה, יאמר:

יהוה שמעתי שמעך גראתי (חבקוק ג, ב). יהוה שמעתי ונרפזתי, יום בו תפקדני, חלתי וחלתי, יום בו תדינני, השפילתי ונבהלתי, פן באפה תמעיטני (יואל ב, יא). נצב לרוב יהוה (ישעיה ג, יג). יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה מי לא ירא, מן יום הדין והנורא. יכילך ואתה גדלה וגבורה פאתר די זקוקין דנורא, מי יעמד בסוד יהוה (על פי ירמיה כג, יח). יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה מלך יושב על כסא דין, סביביו שרפים עומדים על מרון, כי בן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין. להגיד כי ישר יהוה (תהלים צב, טו). יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה לפני חילו קרי בחיל, מאן בעי סם חיים, והוא בן חיל. יקום בטרם יתעונו אנשי החיל. וישב אל יהוה (ישעיה נה, ט). יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה התקוה משפיל ומרים. במימר קדישין ובמאמר עירין. מכווצין סלעים ומשפר צירים. כל מוצא פי יהוה (דברים ח, ג). יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה נורא ומבהיל, יום (נורא) דינא יתיב. לבושה בתלג חיור, טוב ומטיב. כרסון רמיו, והוא יתיב ברוב כבוד. יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה נורא ונעלם פעין הקרח. פרסיה שביבין דינור בשמח ונרת. במקום אבני שיש, טהור וזרח. מי יעלה בהר יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה לפי מלחבי אש רשפה בורת. נורא כי עם רם במר צורת. איה יעלה ויבא קרח. מקום להבת שלהבת יה יהוה. יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה ספרי חיים ומתים לפניך נפתחים. ובחסדי ראשונים אנו בטוחים. תפון תפלתנו בריח ניהוחים. פעלה בקרב שנים תיהו יהוה. יהוה שמעתי שמעך גראתי.

יהוה שמעתי שמעך גראתי. יהוה פעלה בקרב שנים תיהו (יהוה) בקרב שנים תודיע ברנן רחם תזכור (חבקוק ג, ב). ברנן אהבה תזכור. ברנן, עקדה תזכור. ברנן, תמימות תזכור. איש תם יושב

אהלים תזכור. הבט לברית וחזן על שארית. זכור אל תפר בריתה אתנו. עננו בעת ובעונה הזאת.

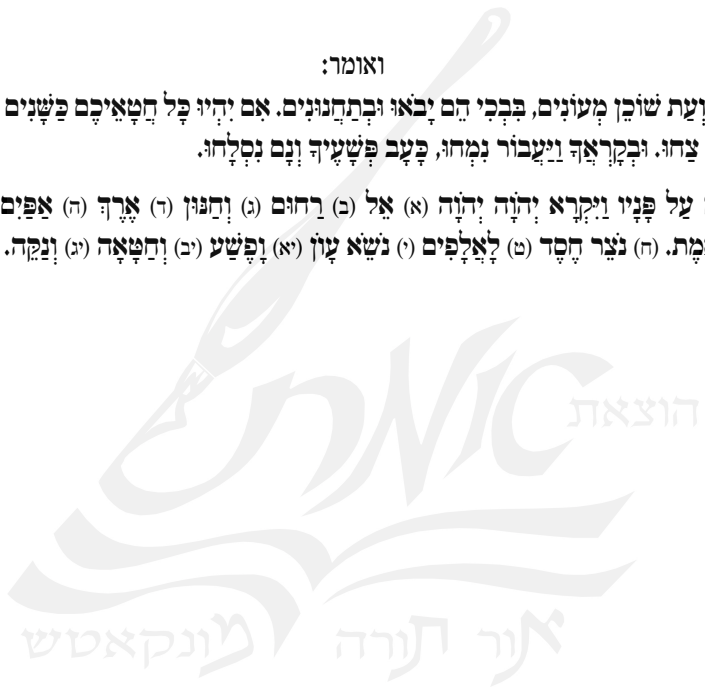
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה וְכוּ'. וַיֹּאמֶר וַיְדוּי הַגְּדוּל וְכוּ'. וְאַחַר כֵּךְ אֲשַׁמְנוּ בְּאוֹמֵר וּבִפְעוּל וְכוּ' עַד וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ.

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ, אֱלֹהֵי בִשְׁתֵּי וּנְכַלְמָתֵי לְהַרִים (אִוֶּרְךָ) [אֱלֹהֵי] פָּנֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי. בִּי עֲוֹנֵתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתָּנוּ גְּדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם. וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזָבְתָם. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, אֵל תַּשְׁשֵׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצֵרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה בְּגִלוֹתֵנוּ. וְקִיָּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְרֵמְיָה הַחֹזֶק פְּאֻמֹּר: בְּיָמִים הָהֵם וּבַעֲת הַהִיא נָאֵם יְהוָה יִבְקֹשׁ אֶת עֶזְוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ וְאֶת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאֵנָה, בִּי אֶסְלַח לְאִשְׁרֵי אֲשָׁאִיר. וְאֵל יַעֲכֹב לְפָנֶיךָ כֹּל חַטָּא וְעֶזְוֹן אֶת תַּפְלֹתֵנוּ. וּמַחֲזִיל וְסֹלַח לְכֹל עֲוֹנוֹתֵינוּ בִּי אֵל טוֹב וְסֹלַח אֶתָּה.

ואומר:

שְׁמַע קוֹל שׁוֹעֵת שׁוֹכֵן מְעוּזִים, בְּכַפֵּי הֵם יִבְאוּ וּבִתְחִנּוּתֵיהֶם. אִם יְהוּי כֹּל חַטָּאֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשִׁלְגֵי יְלִבְנוּ, מִחֶלֶב צָחוּ. וּבְקִרְבָּה וַיַּעֲבֹר נִמְחוּ, כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְנָם נִסְלָחוּ.

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אֶרְךָ (ה) אַפַּיִם (ו) וְרַב חֶסֶד (ז) וְאֶמֶת. (ח) נִצֵּר חֶסֶד (ט) לְאֱלֹפִים (י) נִשְׂא עֶזְוֹן (יא) וְפָשַׁע (יב) וְחַטָּאה (יג) וְנִקְרָה.



נצ"ח ד'

ואומר פסוק (שמואל א טו, כט):

וְגַם נִצְחָה יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחָמָם.

ויאמר בכונה גדולה מלה במלה ענין פיטום הקטורת:

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַפְּעִים בְּזִמְנֵי שְׁפִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, בְּאִשׁוֹר צְיוּת אוֹתָם עַל יַד [מִשָּׁה] נְבִיאָךְ בְּפִתּוֹב בְּתוֹרַתְךָ. וּיְכוּיֵן לְמַלַּת אֲתָה הוּא חֲכַמָּה, ה' אֱלֹהֵינוּ בִּינָה, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֶיךָ לְפָנֶיךָ חֲסִיד גְּבוּרָה תִּפְאָרֶת.

ויאמר הפסוק הזה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים נָטָף וְשַׁחֲלֵת וְחֻלְבָּנָה סָמִים וְלִבְנָה זָבָה. בַּד בְּבַד יִהְיֶה, וַיֹּאמֶר הַפְּסוּק הַזֶּה פֵּעַם אַחַת בְּשִׁיּוֹר כְּאִמּוֹר, וּפֵעַם אַחַת הַפּוֹר, וְכַכֵּה יֹאמֵר אוֹתוֹ שְׁלֹשָׁה פֵּעִמִּים, וְזֶה סִדְרוֹ:

יְהוָה בְּבַד בַּד זָבָה וְלִבְנָה סָמִים וְחֻלְבָּנָה וְשַׁחֲלֵת נָטָף סָמִים לָךְ קַח מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר.

וְאַחַר כֵּן תֹּאמַר גַּם כֵּן אוֹתִיּוֹת הַפְּסוּק הַזֶּה לְמַפְרַע, גַּם כֵּן שְׁלֹשָׁה פֵּעִמִּים, וְתִנְקַד כֹּל אוֹתִיּוֹת הַפְּסוּק הַזֶּה כְּנֻקוֹת אַרְבַּעַת תִּיבוֹת אֵלּוּ כְּכַתוּב בְּתוֹרָה, וְאֵלּוּ הֵם: נָטָף וְשַׁחֲלֵת וְחֻלְבָּנָה וְלִבְנָה וְזֶה סִדְרוֹ: יְהוָה דָּבָר דָּבָר הַכִּי הַנְּבִלָּו מִיָּמֶם הַנְּבִלָּחוּ תִלְחָשׁוּ פִּטְנֵי מִיָּמֶם הַלְּחָק הַשָּׁמַיִם לֹא הוּוּי רְמָאוּ.

ואחר כך יגמור ויאמר:

וְעִשִּׂיתָ אֶתֶּה קְטֹרֶת רַחֵם מַעֲשֵׂה רִוְחָת, מִמְּלַח טְהוֹר קִדְשׁ. וְשַׁחֲקֵת מִמְּנַח הַדָּק וְנִתְתָּה מִמְּנַח לְפָנֶי הַעֲרַת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶעֱבֵד לָךְ שְׁמָה, קִדְשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם. וַנֹּאמֶר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סָמִים, בְּבִקֵּר בְּבִקֵּר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּרְתָּ יְקַטִּירָהּ. וּבְהַעֲלֵת אַהֲרֹן אֶת הַנִּרְתָּ בֵּין הָעֲרֻבִים יְקַטִּירָנָה, קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם.

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ: פְּטוּם הַקְּטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֵשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים [הֵיוּ בָהּ]. שְׁלֵשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יְמוֹת הַחֲמָה מְנָה בְּכָל יוֹם. מַחְצִיתוֹ בְּבִקֵּר וּמַחְצִיתוֹ בְּעֲרֻב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים

יְתָרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֵּהֵן גְּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפֹרִים, וּמַחְזִירֵן לְמַכְתְּשֵׁת בְּעֲרֻב יוֹם הַכְּפֹרִים בְּדֵי לְקָנִים בְּהַ מְצוֹת דְּקָה מִן הַדְּקָה. וְאַחַד עֶשְׂרֵם סְמָנִים הֵיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵם: הַצָּרִי כ"ד. וְהַצְּפוּרֵן יס"ד. וְהַחֲלָבָנָה מִלְכוֹת. וְהַחֲלָבָנָה אֹר מִקִּי"ף. מִשְׁקַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מְנָה. מוֹר חס"ד. וְקִצְיָעָה גְּבוּרָה. וְשִׁבּוֹלֵת נֶרְדֵּ תִפְאָרֶת. וְכִרְבוֹם נצ"ח. מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵם שְׁשָׁה עֶשְׂרֵם מְנָה. קוֹשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵם חֲכַמָּה. קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה בִּינָה. קְנָמוֹן תְּשֻׁעָה הו"ו. בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא תְשֻׁעָה קִבִּין. יֵין קְפָרִיסִין סְאִין תֵּלֵת וְקִבִּין תֵּלְתָא. וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּי חֵמֶר חֵיּוֹר עֲתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רֹבַע. מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אַף מִן כְּפֵת הַיַּרְדֵּן כֹּל שְׁהוּא. אִם נִתָּן בְּהַ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָנֵיהַ חֵיב מִיתָה.

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינּוּ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף מַעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא לְמָה הִיא בָּאָה, בְּדֵי לְיִפּוֹת בְּהַ אֶת הַצְּפוּרֵן בְּדֵי שְׁתָּהָא נָאָה. יֵין קְפָרִיסִין לְמָה הוּא בָּא, בְּדֵי לְשִׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרֵן מִפְּנֵי שְׁהוּא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רְגֵלִים יָפִים לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רְגֵלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תנניא, רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשרים. פטמה לחצאין, כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל, אם פמדתה כשרה לחצאין. או שחפר אחת מכל סמניה, חיב מיתה. תני בר קפרא, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן בה קרטוב אחד של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה: כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אישה ליהנה.

יהנה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה, יאמר אותו שלשה פעמים. יהנה צבאות, אשרי אדם בטח בה, שלשה פעמים. יהנה הושיעה, המלך יעגנו ביום קראנו, שלשה פעמים.

ואחר כך יאמר פסוק (בראשית מג, יא):

ויאמר אלהם ישראל אביהם אם בן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים. ויאמר זה הפסוק שלשה פעמים, ויכוין בשני שמות קדושים היוצאים מזה הפסוק, והם שם נעורירון ושם צדנלב"ש בזה האופן כן עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו מנחה, הרי נעורירון, ואחר כך ר"ת צרי דבש נכאת לוט בטנים שקדים הרי צדנלב"ש.

ואחר כך יאמר פסוק:

כי אתה אבינו ולך מיתלות עינינו, ברכתיב: רפאנו יהנה ונרפא, הושיענו ונושעה כי תחלתנו אתה. ברכתיב (דברים ז, טו): והסיר יהנה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישיםם בה ונתנם בכל שנאיך.

ואחר כך יאמר:

זכות משה, אל תנשה, חתום במדת הנצח. בזכותו וענותו אויבנו תנצח. ובהר המור, שיר מזמור, נשיר ולמנצח. אל נצח, לנצח, רחם על עם רוממה. זכרנו יהנה ברצון עמה.

תורה תמימה, ונעימה, ירש עניו בהר סיני. עם אל איום, ארבעים יום, עמד שם עם יהנה. לקבל תורה, זכה וברה, משמי מעוני. אל אמת, תורת אמת, הנחיל לעם נאמני. צדקתו ותורתו, זכור נא משמיה. זכרנו יהנה ברצון עמה.

רחמנא אדפר לן קמייה דמשה נביאה, בדיל ונעבר. רחמנא [טבון] סניאן אייתי עלן, בדיל ונעבר. שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אחד. יהנה הוא האלהים, יהנה הוא האלהים, ב' פעמים. יהנה מלך, יהנה מלך, יהנה ימלך לעולם ועד, יהנה מלך, יהנה מלך, יהנה ימלך לעולם ועד, ב' פעמים.

ויאמר:

עגנו העונה בעת רצון עגנו. יהנה עשה למען משה נביאה, וחוסה על ישראל עמה. דעני למשה ואבותינו על ים סוף, ענינו.

ויאמר:

רַחֵם בְּחַסְדֶּךָ, עַל עַם צוֹעֲקִים. שׁוֹפְכִים לֵךְ נִפְשָׁם מֵרַב מְצוּקִים. הַעֲלֵם מִבּוֹר גְּלוּת וּמִמַּעַמְקִים. וּקְבוֹץ צֵאן מִרְעִיתֶךָ אֲשֶׁר גָּדְחוּ. וּבְקִרְאֶךָ וַיַּעֲבֹר גְּמָחוּ, כָּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְגַם נִסְלָחוּ.

ואומר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה (א) אֵל (ב) רַחוּם (ג) וְחַנּוּן (ד) אֶרֶךְ (ה) אַפַּיִם (ו) וְרַב חֶסֶד (ז) וְאֱמֶת. (ח) נִצַּר חֶסֶד (ט) לְאֵלִפִּים (י) נִשְׂא עֵינָיו (יא) וְפָשַׁע (יב) וְחַטָּאת (יג) וַיִּנְקָה.



הוד חמישי

ויאמר פסוק:

הָדַדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ (תהלים קיח, א). יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מְתֵי עֲשֻׁנָה בַתְּפִלַּת עַמָּךְ (שם פ, ה). אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשְׁיִבְנוּ וְהָאֵר פְּנֵיךְ וְנִשְׁעָה (שם שם, ח). אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב נָא הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גִּפְּן זֹאת (שם שם, טו). יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשְׁיִבְנוּ הָאֵר פְּנֵיךְ וְנִשְׁעָה (שם שם, כ). יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְּה (שם פד, ט).

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיךָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְלָרִית וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל הָעֵדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם כִּי יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל הַנִּגְנָה. וַיִּקַּח אֱהֲרֹן פֶּאֶשֶׁר דְּבַר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל תּוֹךְ הַקֶּהֱל וְהִנֵּה הַחַל הַנִּגְנָה בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת הַקִּטְלָרִית וַיְכַפֵּר עַל הָעָם. וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה. וַיָּשָׁב אֱהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נִעְצְרָה (במדבר יז, יא-טו).

וַיֹּאמֶר הַפְּסוּקִים הָאֵלוּ שְׁלֹשָׁה פַעְמִים בְּכוֹנָה עֲצוּמָה, וּבְכָל פַּעַם יְכוּיִן אֶל שֵׁם טַפְטַפִּי"ה, וְשֵׁהוּא רְשׁוּם בְּצַנְעַי שֶׁל זֶה, וַיּוֹצֵא מִן הַפְּסוּקִים הָאֵלֶּה בְּאוֹתוֹת אֲשֶׁר רִשְׁמַתִּי עֲלֵיהֶם, וְהֵם ט' מִן מְקוֹטוֹרֶ"ת, פ' מִן וּכְפֹ"ר, ט' מִן הַקְּטוֹרֶ"ת, פ מִן וּכְפֹ"ר, י' מִן וַיַּעֲמֵד, ה' מִן הַחַיִּי"ם.

ואחר כך יאמר:

רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אִתְּךָ.
אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ (תהלים מא, ה).

ואחר כך יאמר (במדבר ו, כבי"ו):

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר בַּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם. בְּרַכְּכֶם יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶה. יֵאָר יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיְחַנְּדֶה. יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיִּשֵּׂם לָךְ שְׁלוֹם.

וַיְכוּיִן אֶל שְׁשִׁים אוֹתוֹת שִׁישׁ בְּשִׁלְשָׁה פְּסוּקִים הָאֵלוּ, ט"ו אוֹתוֹת בְּפְסוּקֵי שֶׁל 'בִּרְכֶךָ'. וְעֲשִׂים אוֹתוֹת שֶׁל הַפְּסוּקֵי הַשְּׁנַיִ שֶׁל יֵא"ר, כִּי מֵלֵת 'וַיְחַנְּדֶה' הִיא חֲסֵדָה וַאֲ"ו. וְעֲשִׂים חֲמִשָּׁה אוֹתוֹת בְּפְסוּקֵי הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל יֵש"א.

גַּם יְכוּיִן אֶל אַרְבַּעַה שְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מִפְּסוּקִים הַנּוֹכְרִים בְּחִילוּף אֲתוּוֹן, וְהֵם: אֲנַקְת"ם פְּסַת"ם פְּסַפְסִי"ם דִּיוֹנְסִי"ן. עוֹד יְכוּיִן לְשֵׁאֵר כּוֹנוֹת הַכְּתוּבַת אֲצִלְנוּ.

ואחר כך יאמר פסוק (שם שם, כז):

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

ואחר כך יאמר פסוק (ישעיה נז, יט):

שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתָיו.

ואחר כך יאמר:

בְּזִכְרוֹת אֱהֲרֹן, רוֹן יְרוֹן, עַמָּךְ בְּאוֹמְרָם הוֹשִׁיעָה נָא. נְחַתֵּם בְּכָבוֹד, בְּמַצְנַפְתָּ נְאֻה, לְשִׁמְשׁ בְּכֶהֱנָה. וּבְזִכְרוֹתוֹ וְתְּפִלָּתוֹ תוֹשִׁיעַ לְעַמָּךְ, וְכִרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עַמָּךְ.

סדר משמרה לזמן המגפה בר מינן

בגדי קדש, לקח לקדש, לשרת בם לפנים לפני. ולבשם, בבאו שם, פקדוש כמלאה יהוה. בקרבנותיו, ועולותיו, היה מכפר על עונו. תפלותיו ותחנונותיו, זכור היום לעם אמוני. ותשעם, ותרגיעם, במקדש הדימה, זכרנו יהוה ברצון עמה.

רחמנא אדבר לן קנמה דאחרון כהנא, בדיל ויעבר. רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישין מינן, בדיל ויעבר. רחמנא לא תעביד גמירא לנא, בדיל ויעבר. רחמנא מחל ושבק לחובין ולענוו, בדיל ויעבר. רחמנא טוב מרגוזה, בדיל ויעבר. רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמה, בדיל ויעבר.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים, ב' פעמים. יהוה מלה, יהוה מלה, יהוה ימלה לעולם ועד, יהוה מלה, יהוה מלה, יהוה ימלה לעולם ועד, ב' פעמים.

[ויאמר]:

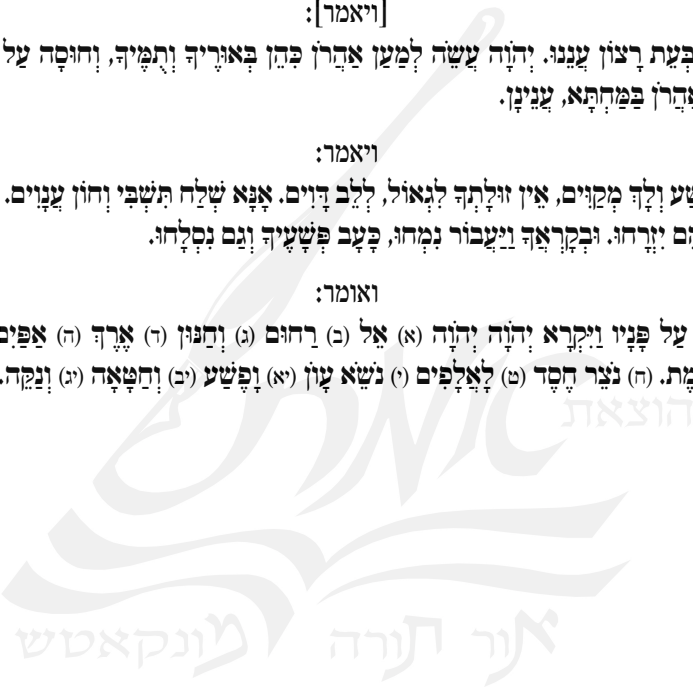
עננו העונה בעת רצון עננו. יהוה עשה למען אחרון כהן באוריה ותמיה, וחוסה על ישראל עמה. דעני לאחרון במחמא, ענינו.

ויאמר:

למיחלים ישע ולה מקוים, אין זולתה לגאול, ללב דוים. אנא שלח תשבי וחון ענוים. האר אפילתם והם ירחו. ובקראה ויעבור נמחו, בעב פשעיה וגם נסלחו.

ואומר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה (א) אל (ב) רחום (ג) וחנון (ד) ארה (ה) אפים (ו) ורב חסד (ז) ואמת. (ח) נצר חסד (ט) לאלפים (י) נשא עון (יא) ופשע (יב) ותטאה (יג) ונגדה.



יס"ד ששי בסוד יוס"ף ופנחס

ויאמר פסוק:

פָּרַח בְּשָׁלוֹם נִפְשֵׁי מִקְרָבֵי לִי כִּי־בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי (תהלים נו, ט). וּפְדוּנֵי יְהוָה יִשְׁבּוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֵאשֵׁים שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂגוּ וְנָסוּ יַגּוּן וְאַנְחָה (ישעיהו לה, ט). ר"ת פ"ו כמננין אלהי"ם. ואחר כך פסוק שלישי (שמואל א יד, מה): וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שְׂאוּל הַיּוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי יְהוָה אִם יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֲרֻצָּה כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מָת. - שלש פדיות.

הַפְּכֶת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתְחֶת שִׁקִּי וְתֹאזְרֵנִי שְׂמָחָה (תהלים ל, יב). אִז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וַיִּקְנִים יַחֲדוּ וְהִפְכֶתִי אֲבָלָם לְשִׂשׂוֹן וְנִחְמָתִים וְשִׂמְחָתִים מִיגוֹנָם (ירמיהו לא, יב). וְלֹא אָבָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשִׁמְעַע אֶל בְּלָעָם וַיִּהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבָרְכָה כִּי אֲהַבְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ (דברים כג, י). - שלש הפוכות.

בּוֹרֵא נִיב שְׂפֹתַי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלְקְרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתַי (ישעיהו נו, ט). וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת עַמִּשִּׁי רֹאשׁ הַשְּׂלִישִׁים לָךְ דּוֹד וְעַמֶּךָ בֶן יִשִׁי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ וְשְׁלוֹם לְעוֹרֶךָ כִּי עוֹרֶךָ אֱלֹהֵיךָ וּיְבַלְּם דּוֹד וַיִּתְּנֶם בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד (דברי הימים א יב, ט). וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי וְאִתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלוֹם (שמואל א כה, י). בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ (ירמיהו י, י). יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם (תהלים כט, יא).

וּר"ת חמשה פסוקים האלו הם כ"ו, כמננין שם ההוי"ה, וכונת כל הפסוקים האלו הוא בתשעה ספירות של היסוד. שלש פדיות בחב"ד, שלש הפוכות בחג"ת, שלש שלש שלומות בנה"י. ובפרטות יש בפסוקי השלומות תשעה פעמים שלום, כנגד תשעה הספירות של היסוד בעצמו. גם יש בכל הפסוקים האלו עשר"ה היות לרמוז אל העשר ספירות.

ויאמר:

יְהוָה זָכְרֵנוּ יְבָרַךְ יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֲהֲרֹן (תהלים קטו, יב). וְהָיָה כַּעֲשֵׂי שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ (שם א, ג). כִּי אִתָּה תִּבְרַךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצֵּנֶה רִצּוֹן תַּעֲטֶרְנוּ (שם ה, ג). כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהַב יִשְׂרָאֵל פָּנִימוֹ (שם יא, ט). נָעַר הָיִיתִי גַם יָקָנְתִּי וְלֹא רִאִיתִי צַדִּיק נָעוּב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם (שם לו, כה). יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסֵהּ בּו וַיִּתְהַלָּלוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב (שם סד, יא). אֹזֶר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרָיִל לֵב שְׂמָחָה (שם צו, יא). עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל שׁוֹעֲתֵם (שם לד, טו). צַדִּיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ וַיִּשְׂכְּנוּ לְעַד עֲלֵיהֶם (שם לו, כט). וְהַתְּשׁוּעָה צַדִּיקִים מִיְהוָה מְעוֹבָם בְּעֵת צָרָה (שם שם, לו). שְׂמַח צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְשׁוֹ (שם צו, יב). אֵף צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׂמְחָה יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךָ (שם קמ, יד).

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי (מזמור קכא, א). ר"ת וס"ת ש"י עולמות - להנחיל אוהבי יש (משלי ח, כא). (ב) עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְץ. ר"ת וס"ת ע"ץ, והוא אהי"ה דידו"ן עם הכולל. גם יש הוי"ה העולה בגימטריא ע"ץ בהכאה כזה: י' פעמים ה' הם חמשים, ו' פעמים ה' הם שלשים, ה' פעמים ו' הם שלשים, הרי מאה וששים כמננין ע"ץ, והוא סוד (משלי ג, יח): ע'ץ חיים [היא] למחזיקים בה וכו'. (ג) אֶל יִתֵּן לְמוֹט רְגְלֶךָ אֶל יְנוֹם שְׂמָרְךָ. ר"ת וס"ת א"ך טוב, והוא כמננין שם אהי"ה. (ד) הִנֵּה לֹא יְנוֹם וְלֹא יִישָׁן

שומר ישראל. ר"ת וס"ת ל"ה, ועם הכולל לא"ה. ואם תחבר אותה עם פסוק הבא אחריו, והוא: (ה) יהיה שמרה יהיה צלה על יד מינה. ור"ת וס"ת הם ל' ועם ל"ה הנזכר הוא שם לל"ה, והוא אחד משמות שם ב"ן ע"ב, והוא בגימטריא אדני"י. (ו) יומם השמש לא יפכה וירח בלילה. ר"ת וס"ת י"ך, הם ל', ועם שם י"ה הנזכר בפסוק הקודם הם מ"ה, והם הוי"ה דמילוי אלפי"ן מ"ה. (ז) יהיה ישמרה מפל רע ישמר את נפשה. (ח) יהיה ישמר צאתה ובואה מעתה ועד עולם. ר"ת וס"ת הם י"ם, ועם שם י"ה הקודם בפסוק נעשים ס"ה, ועם ל' הקודם בפסוק האחד נעשים צ"ה, ועם הכולל לכולם נעשים צ"ו, כמנין א"ל אדני"י.

ואחר כך יאמר (במדבר כה, י"ג):

וידבר יהיה אל משה לאמר. פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי. ר"ת שני פסוקים האלו הם ו"פ, כמנין אלהי"ם. לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולירעו אחריו ברית פהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל. ואתנה את הלזים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש (במדבר ח, ט).

ואחר כך יאמר:

זכות נשמר, וברית שמר, במדת היסוד חתום. למלה זכה, ובמלוכה, לו נגלה כל סתום. ובזכותו, לאמתו, גלה קץ הסתום. ותרהוץ, וגם תהדוף לתועים יסיתום. זכות אבות, רוכב ערבות, זכור היום לרוממה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

בזכות יוסף, היה מאספ, נחלתה בבית קדשה. ורצה אל חי, בניחוסי, תפלת עם מקדשה. ובריתו, וזכותו, זכור לעם מקודשה. חתום לגילה, וצהלה, וקבצם למגרשה. הושיעה נא, ורחם נא, בזכותו לאמיה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

ויאמר עוד:

זכות פינחס, המיחס, למדת צדיק יסוד עולם. לברית קנא, ויפלל עם קונה, המביא במשפט על כל נעלם. ומעצר, משלחת צר, והוא נתבצר, ברום עולם. הגם הלום, ברית שלום, חיים ועולם, לכהנת עולם. ובזכותו, לעדתו, קרב קץ מינה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

בזכות מקנא, היה עונה, לשונעת עם מקדשה. רצה אל חי, בניחוסי, חלה קרבני לחמי לאשה. ושה פזורה, שי למזרא, יובילו אל נוח קדשה. חתום לגילה, וצהלה, וקבצם למגרשה. הושיעה נא, ורחם נא, לכנה אשר נטעה מינה. זכרנו יהיה ברצון עמה.

רחמנא אדפר לן זכותה דיוסף צדיקא, בדיל ויעבור. רחמנא אדפר לן קמיה דפינחס קנאה, בדיל ויעבור. רחמנא חשוב עלן טבון, בדיל ויעבור. רחמנא פתבין בספרא דישרי ותמימי, בדיל ויעבור. רחמנא פתבין בספרא דפרנסי ומזוני, בדיל ויעבור. רחמנא עביר עמנא אתאן לטב, בדיל ויעבור.

שמע ישראל יהיה אלהינו יהיה אחד. יהיה הוא האלהים, יהיה הוא האלהים, ב' פעמים. יהיה מלה, יהיה מלה, יהיה ימלה לעולם ועד, יהיה מלה, יהיה מלה, יהיה ימלה לעולם ועד, ב' פעמים.

עננו אבינו, עננו. עננו העולה בעת רחמים, עננו. עננו רחום וחנון, עננו. אדני עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמה. יהוה עשה למען זכות יוסף צדיקה, וחוסה על ישראל עמה. יהוה עשה למען פינתם זה קנא לשמך, וחוסה על ישראל עמה. דעני ליוסף בבית אסירי, ענינו. דעני לפינתם בגלגל, ענינו. דעני לצדיקי ולחסידיו ולתמימי די בכל דר ודר, ענינו.

ויאמר אם ירצה 'דעני לעני ענינו' וכו' עד 'דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה, ענינו':

דעני לעני, ענינו. דעני לעשיקי, ענינו. דעני לתבירי לבא, ענינו. דעני לשפלי דעתא, ענינו. דעני למביכי רוחא, ענינו. דעני לאברהם אבינו בהר המוריה, ענינו. דעני ליצחק על גבי מדבחא, ענינו. דעני לעקב בבית אל, ענינו. דעני ליוסף בבית אסירי, ענינו. דעני למשה ואבותינו על ים סוף, ענינו. דעני לאהרן במחטא, ענינו. דעני לפינתם בשמים, ענינו. דעני ליחושע בגלגל, ענינו. דעני לעלי ברמה, ענינו. דעני לשמואל במצפה, ענינו. דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים, ענינו. דעני לאליהו בהר הפרמל, ענינו. דעני לאלישע ביריחו, ענינו. דעני לחזקיהו בחלותו, ענינו. דעני ליונה במעי הדגה, ענינו. דעני לחנניה מישאל ועזריה בנו אתיו נורא יקרוא, ענינו. דעני לדניאל בגבא דאריותא, ענינו. דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה, ענינו. דעני לכל צועק וקורא בצרה, ענינו.

רחמנא ענינו, רחמנא שזיב, רחמנא פרק, רחמנא דאתמלי רחמים, רחם עלנא ועל נפשנא, ועל כל איש ביתנא, ועל כל ישראל אחנא, ועל כל מי שהוא שרוי בצער, בין ביד ישראל, בין ביד האמות, ועל כל הולכי דרכים, ועל כל פורשי ימים הגיעם למחוז חפצם לשלום.

והסר ממנו מפת המות והדבר ומגפה וכל מיני הולאים ומקרים רעים, והצילנו מיד כל מיני מזיקים ושד"ם ורוחין ולילי"ן וסטר"ן, מסאבי"ן דבור"ן ונזקבי"ן ועלעולי"ן ומחבל"ן ומקטריגי"ן, ומעש"ר פתות הטומאה הארציים והרוחניים, הגוים והישראלים, ואל תמסרנו בידם, ואל תשליטם בנו, ותרחיקם מעלינו, והוציאם מגבולנו ומפתינו, ומפתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, ושלה מלאכי רחמיה ומשרתיך שיוכבו אותנו, ועזרונו וסובבנו ויסמכונו וינטרונו, ובאברם יסובבונו, כדכתיב (תהלים צא, דה): באברתו יסף לה ותחת פנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, לא תרא מפחד לילה מחץ יונה יומם. ומחשוכא לנהורא אפקנו, בדיל שמך רבא.

ויאמר אם רוצה איזו בקשה, כמו 'אליך ה' אקרא משגב לענות בצרה' וכו'. עוד: 'שבת יהודה בדוחק ובצער' וכו'. אל מלך' וכו'.

רחם בחסדה, על עם צועקים. שופכים לה נפשם מרב מצוקים. העלם מבור גלות וממעמקים. וקבוץ צאן מרעיטה אשר נדחו. ובקראה ויעבור נמחו, בעב פשעיה וגם נסלחו. ובית זה נכתב למעלה בויעבור חמשי, לכן אמור בית זה במקומו.

מחה היום חובם למעניה. תכין לבם וגם תקשיב אונה. קבץ שח פזורה ופקוד צאנה. ועלו אל הר ציון ושם יזבחו. ובקראה ויעבור נמחו, בעב פשעיה וגם נסלחו.

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה (א) אל (ב) רחום (ג) וחנון (ד) ארך (ה) אפים (ו) ורב חסד (ז) ואמת. (ח) נצר חסד (ט) לאלפים (י) נשא עון (יא) ופשע (יב) ותטאה (יג) ונקרה.

מלכות שביעי'
בסוד דו"ד ושלמ"ה

ויאמר פסוק:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל גֹּד צַר לִי מְאֹד, נִפְלְאָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו, וּבְיַד אָדָם אֵל אֶפְלָה (שמואל ב כד, יד). וַיְבֹן שָׁם יְהוָה מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וּשְׁלָמִים, וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָן וַתַּעֲצֵר הַמַּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל (שם שם, כה).

ואחר כך יאמר פסוקים אלו (שמות לו, יז-כד), והם מסוגלים מאד

וַיַּעַשׂ אֶת הַמִּנְחָה זֶהב טָהוֹר מְקֻשָּׁה עָשָׂה אֶת הַמִּנְחָה יָרֵכָה וְקָנָה גְבִיעֵיהָ כַּפְתָּרִיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיָה. וְשֵׁשֶׁת קָנִים יִצְאִים מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְחָה מִצְדֵּה הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְחָה מִצְדֵּה הַשֵּׁנִי. שְׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקְדִים בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וּשְׁלֹשָׁה גְבָעִים מְשֻׁקְדִים בְּקָנָה אֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח בֵּין לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמִּנְחָה. וּבַמִּנְחָה אַרְבַּעָה גְבָעִים מְשֻׁקְדִים כַּפְתָּרִיהָ וּפְרָחֶיהָ. וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה. כַּפְתָּרִיהֶם וְקָנֹתָם מִמֶּנָּה הָיוּ בְּלֵה מְקֻשָּׁה אַחַת זֶהב טָהוֹר. וַיַּעַשׂ אֶת נִרְתְּיָהּ שִׁבְעָה וּמְלֻקְחֶיהָ וּמְחַתְתֶיהָ זֶהב טָהוֹר. כֶּפֶר זֶהב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל בְּלֵיהָ.

וּתְכוּיִן כי ר"ת וס"ת של פרשה זו הם אותיות ו"ה, ו' מן ויע"ש, ה' מן כלי"ה, והם בגימטריא י"א, וסודם הוא להכניע ולבטל כח האחד עשר כחות הקליפה הנקראים אחד עשר יום מחורב, והם כנגד י"א ארורים הנזכרים בפרשת כי תבא. והם כנגד אחד עשר סימני הקטורות אשר בקדושה.

והנה נודע כי אין ראוי להפריד שם ההוי"ה, ולכן צריך לחבר עם אותיות ו"ה אותיות י"ה הקודמות אליהם, ולכן צריך לסמוך לפרשה זאת פסוק אחד שאמר חזקיהו ע"ה בחלותו, ויחי מחליו. ומתחיל באות י' ומסיים באות ה', והוא שם י"ה ומתחבר עם אותיות ו"ה הנזכר, ונעשת ידו"ד שלמה, והוא פסוק (ישעיה לח, ט): **יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וְנִגְיִנּוֹתַי נִגְנְנָן כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה.**

ואחר כך כשתסיים לעשות ולגמור ההוי"ה הנזכר, תחזור ותאמר הפסוק הנזכר, והוא:

יְהוָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וְנִגְיִנּוֹתַי נִגְנְנָן כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְהוָה.

ותכף יסמוך לפסוק הזה פסוק אחד, והוא פסוק (במדבר ת, ד):

זֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מְקֻשָּׁה זֶהב עַד יָרֵכָה עַד פְּרָחֶיהָ מְקֻשָּׁה הוּא

כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּן עֹשֶׂה אֶת הַמִּנְחָה.

והנה ר"ת וס"ת של פסוק זה הוא שם ו"ה, ועם שם י"ה היוצא מפסוק ידו"ד להושיעני' וכו', נעשה הוי"ה אחרת שלמה.

ודע, כי בשם י"ה היוצא מפסוק: ידו"ד להושיעני' וכו', בו נתכוין חזקיהו המלך בחלותו, וסודו על דבר הוא מה שנאמר (ישעיה לח, יא): 'אמרתי לא אראה י"ה י"ה בארץ החיים' וכו', ועל שם י"ה הנזכר נתכוון חזקיהו המלך ע"ה.

ודע, כי הפסוקים האלו כולם הם מסוגלים לזמן המגפה בר מינן, בין ליחיד ובין לצבור. ולכן מה טוב ומה נעים היה אם יהיה ביום לומר הפסוקים האלו שבעה פעמים, כנגד שבעה קני המנורה, הנזכרים פה בחיבורינו זה.

וגם טוב לאדם לאמור אותם בכל יום בבקר, בכל זמן המגפה אחר תפלתו. ואם יהיה לי פנאי, אסדר גם כן סדר לכל יחיד ויחיד מה שיאמר בכל יום ויום בתפלתו, כל זמן המשך ימי המגפה, ויועיל לאדם מאד.

ואחר כך יאמר פסוק (תהלים לב, ו):

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. ג' פעמים, ישר והפוך, והוא מסוגל מאד, כנזכר בספר הזוהר בפרשת [וישלח (ח"א קעח, ביקעט, א)], וע"ש.

ואחר כך יאמר תיקון שם בן מ"ב המעלה התפלות כולם, והוא:

אָנֹכִי בְכַחַּ גְּדוּלַת יְמִינֶךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה, וַיְכוּיֵן אֶל שָׁם זֶה אֲבִיגַיִת"ץ. קָבַל רַחֲמֶיךָ. עֲמָדָה, שְׂגָבְנִי. טַהֲרֵנִי נוֹרָא, וַיְכוּיֵן בְּשֵׁם זֶה קַרְעַ שֵׁטָן. נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה. כְּבָבַת שְׁמָרִם, נִגְדֵי יְכִישׁ. בְּרַכְּבִם טַהֲרִם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמַלְכֵם, בַּט"ד צַת"ג. חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב טוֹבָה. נַחַל עֲדַתְךָ, חֲקֵב טַנ"ע. יְחִיד גְּאָהָה. לְעֲמָדָה פְּנֵה. זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ, יִגְלֵ פִז"ק. שְׁוַעֲתֵנו קָבַל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתֵנו. יִדְעֵ תַעֲלֹמוֹת, שְׁקוּצֵי"ת.

אחר כך יאמר זאת הסליחה:

בְּהַתְעַטֵּף עָלַי נִפְשִׁי אֶת יְהוָה זְכַרְתִּי וַתְּבוֹא אֵלַי תְּפִלְתִּי אֶל הַיְבֵל קְדָשְׁךָ (יונה ב, ח). מַלַּת הַיְבֵל"ל רֹמוֹת לִשְׁם אֲדִנִי, גַּם ר"ת וס"ת כ"ב כנגד כ"ב אותיות שבתורה. גַּם ר"ת ב'התעטף עלי הוא שם ע"ב. יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁוַעֲתִי אֱלֹהֵי וַתְּרַפְּאֵנִי (תהלים ל, ג). תְּפִלָּה לְדוֹד הַטָּהוֹר יְהוָה אֲזַנְּךָ עֲנֵנִי כִי עֲנִי וְאֲבִיּוֹן אָנִי (שם פו, א). ר"ת של שלשה הפסוקים: בִּי"ת.

תְּפִלָּה לְדוֹד שְׁמָעָה יְהוָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵי הָאֲזִינָה תְּפִלְתִּי בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה (תהלים יז, א). תְּפִלָּה לְחַבְקוּק הַנְּבִיא עַל שְׁגִיגוֹת (חבקוק ג, א). תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֵף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ (תהלים קב, א). כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקֵץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵי מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוַעֲתִי אֱלֹהֵי שְׁמָעֵ (שם כב, כה). כִּי שָׁמַע אֶל אֲבִיּוֹנִים יְהוָה וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה (שם סט, לד). תַּאֲוֹת עֲנוּיִם שְׁמָעֵת יְהוָה תִּכְיֵן לְבָבִם תִּקְשִׁיב אֲזַנְּךָ (שם יז, י). שְׁמָעָה תְּפִלְתִּי יְהוָה וְשִׁוַּעֲתִי הָאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרֹשׁ כִּי גַר אֲנִכִי עֲמָדָה תוֹשֵׁב כְּכֹל אֲבוֹתִי (שם לו, יג). שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵי בְּנִשְׂאֵי יְדֵי אֶל דְּבִיר קְדָשְׁךָ (שם כה, ב). יְהוָה פְּעֵלְךָ בְּקִרְבִּי שָׁנִים חַיִּהוּ בְּקִרְבִּי שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרַגְלֵי רַחֵם תִּזְכּוֹר (חבקוק ג, ב). הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוַעֲתִי מִלִּפְנֵי וְאֱלֹהֵי כִּי אֱלֹהֵי אֲתַפְּלֵל (תהלים ח, ג). אֲשַׁתַּחֲוֶה אֶל הַיְבֵל קְדָשְׁךָ וְאוֹדָה אֶת שְׁמֹךָ עַל חֲסִדְךָ וְעַל אֲמַתְךָ כִּי הִגְדִּילְתָּ עַל כָּל שְׁמָךְ אֲמַרְתָּךְ (שם קלח, ב). בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנּוּנִי וְשָׁמַע תְּפִלְתִּי (שם ד, ב). וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבִיּוֹן אֲדִנִי יִחְשָׁב לִי עֲזָרְתִּי וּמְפַלְטֵי אֶתְּךָ אֱלֹהֵי אֶל תֵּאֲחָזֵר (שם מ, יח). וְאֲנִי תַמִּיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תַּהֲלֹמָתְךָ (שם עא, יד). וְאֲנִי אֱלֹהֵי יְהוָה שְׁוַעֲתִי וּבִפְתָךְ תְּפִלְתִּי תִקְדַּמְךָ (שם פח, יד). וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי נִגְרַזְתִּי מִמְּנַד עֵינֶיךָ אֲכֹן שְׁמָעֵת קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵי (שם לא, כג). וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ יְהוָה עַת רַצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסִדְךָ עֲנֵנִי בְּאֲמַת יִשְׁעָה (שם סט, ד).

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ, (צִדְקָנוּ בְּדִינֵנוּ). אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, קָרֵב לָנוּ קִץ הַנְּאֻלָּה. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, קָרֵב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה, קָרֵבנוּ לְעִבּוּדְךָ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, רִיבָה רִיבָנוּ וְנֶאֱלָנוּ, רֵאָה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, רָפָא כָּל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, רֵאָה בְּדַחַק הַשְּׁעָה. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, שְׁעָה אֶת שׁוֹעֲתָנוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, שִׁית שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְצֵךְ, תֵּן שְׁבָע בְּעוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה בְּעֵתוֹ בְּאַרְצֵךְ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשִׁבְעָה. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, תַּכּוֹן תַּפְלָתְנוּ קִמְרַת לְפָנֶיךָ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לַיְשׁוּעָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יְרָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבְּשׁוּ, יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִפְלְמוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה יֵאֱהַדוּנְהִי עֲזָרְתָנוּ וְנַחֲמָתָנוּ.

ואומר פסוק (ישעיה נד, יז):

כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לְשׁוֹן תִּקְוֹם אֶתְּךָ לְמִשְׁפַּט תְּרִשְׁעֵי זֹאת נַחֲלַת עֲבָדֵי יְהוָה וְצִדְקָתְךָ מֵאֵתִי נֶאֱמַר יְהוָה, שְׁלֹשָׁה פַעַמִּים כּו"ל.

ויאמר (שמואל א ב, ז):

יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׁמַיִם יִרְעַם יְהוָה יְדִין אַפְסֵי אַרְצֵךְ וַיִּתֵּן עוֹז לְמַלְכוֹ וַיְרַם קַרְן מְשִׁיחוֹ שְׁלֹשָׁה פַעַמִּים.

ויאמר (ישעיה לג, כב):

כִּי יְהוָה שִׁפְטָנוּ יְהוָה מְחַקְּקֵנוּ יְהוָה מְלַפְּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ, שְׁלֹשָׁה פַעַמִּים.

ואחר כך אומר קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעוּתֵיהּ. וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וַיַּצְמַח פְּרָקְנֵיהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא וְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְוֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְחַמְתָּא. דְּאִמְרוּן בְּעֻלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

ואומר:

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשְּׁמַיִם. תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם. תִּשְׁמַע תַּפְלִתְכֶם בְּרִצּוֹן. וַיַּעֲנֵה קוֹל עֲתִירַתְכֶם. וַיִּפְתַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֲינוּ בְּכָל מְקוֹם שְׁהֵם (יכוין שהם חמישים כנגד חמישים שערי בינה): שְׁעָרֵי אוּרָה. שְׁעָרֵי אֶהֱבָה וְאֶחָוָה. שְׁעָרֵי בְּרִכָּה. שְׁעָרֵי בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. שְׁעָרֵי גְאֻלָּה. שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי דִיצָה. שְׁעָרֵי דַעָה וְהַשְּׁפַל. שְׁעָרֵי הוֹד וְהֶדְרָה. שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה וְהַרְוָחָה. שְׁעָרֵי וַעַד טוֹב. שְׁעָרֵי וְתִיקוּת. שְׁעָרֵי זְכוּת. שְׁעָרֵי זְרִיוּת. שְׁעָרֵי חֲדוּת. שְׁעָרֵי חֲכָמָה. שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים. שְׁעָרֵי טְהָרָה. שְׁעָרֵי טַל וּמָטָר לְבִרְכָה. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי כְפָרָה. שְׁעָרֵי כְלִפְלָה. שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ. שְׁעָרֵי לֵב טוֹב. שְׁעָרֵי מְזוֹן. שְׁעָרֵי מְחִילָה. שְׁעָרֵי נְחָמָה. שְׁעָרֵי נְעִימוּת. שְׁעָרֵי סוּדוּת תּוֹרָתוֹ. שְׁעָרֵי סְלִיחָה. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי פְרִיָּה וְרַבִּיָּה. שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי צְדָקָה. שְׁעָרֵי צְהֻלָּה. שְׁעָרֵי קוֹמְמִינִית. שְׁעָרֵי קְבוּל תַּפְלוּת. שְׁעָרֵי קְבוּץ גְּלוּת. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה.

שְׁעָרֵי רַחֲמִים. שְׁעָרֵי רִצּוֹן. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׁלוֹה. שְׁעָרֵי תוֹרָה. שְׁעָרֵי תְּפִלָּה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה. וְיָסִיר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָה וְשִׁנְאָה וְתַחֲרוּת. וְיִקְוֶה בְּכֶם מִקְרָא שְׂפָתַיבִּי: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֵלֶּה פְּעָמִים, וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּאִשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם. וַיַּחֲתַמְכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן, וְנֹאמֶר אָמֵן.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קְדָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַמְרוּ אָמֵן. יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשׂוֹבָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמָקִים קְרָאתִיהּ יְהוָה. אֲדִנִּי שְׁמַעְהּ בְּקוֹלִי תְהִינִיחַ אֲזִינִיחַ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהִי אֲדִנִּי מִי יַעֲמֵד. כִּי עָמְהָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְוֵרָא. קוֹיִתִּי יְהוָה קוֹתֵה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִתִּי. נַפְשִׁי לֹאֲדִנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עַמּוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

קדיש יה"א שלמא, והולכים לביתם לשלום, תוש"ל